

REAALI POISS

Number 8 (86) aprill 2010

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Armas Reaalirahvas! Viimasel ajal on meie ümber jagunud suuri sündmusi sama palju kui vaguraid õpilasi keemia tundidesse ning kulminatsioon võib muuta reaalkate elu kardinaalselt. Eriti lah-tine on tulevik algklas-sidel ja abituuriumil. On ju käesolevad riigi-eksamid tulevasele üliõpilasele otsustava tähtsusega. Siiski on rasked ajad ka teiste reaalkate jaoks. Tuleb lihtsalt vastu pidada ning sirge seljaga lõpu-ni minna. Palju on pin-gutatud ning VEEL ei tohi asju vabamalt võtta. Seda kas tundidest puudumise või kont-rolltöodes ebaausate võtete kasutamise näol-selline käitumine ei ole lihtsalt ju Reaalkoolile kohane. Iga reaalkas peaks endalt küsima, kas tema on olnud dist-siplineeritud õpilane ning, kas ta on üldse väärt realisti tiitlit. Vale oleks lasta sellel muutuda just nüüd, kui terves maailmas on suhted keerulised ning maine loeb rohkem, kui arva-tagi oskaks. Sellepärast, armsad realistid, käituge väärilt nagu reaalkale kohane!

Ilusat kevadet,
Kuldar

Häirekell heliseb!

Kert Pütsepp
11.a

Reaalkooli ühtsus ning tulevik on suuresti meie teha. Koolikeskkonna kujundavad õpilased: Reaali vaim ja mõnu-salt põimunud õpikesk-kond ei lagune, kui me ise seda hoiame. Meie koolis on tormilised ajad, need pole ammu tõsisemad olnud.

Enne uusi äikesepilvi võiksime mõelda meie praegustele muredele - ma pean silmas meie moraali. Ma ei ole veendunud, et koolis hiljuti kerkinud tubaka-probleem on möödanik. No kuulge! Rääkimata sellest, et ka täisealise õpilase tubakatoodete tarvitamine koolis on äärmiselt taunitav, on olukord märksa hul-lem. Tubakatoodete pakkumine ja nendega äritsemine nooremate koolikaaslaste seas on egoistlik, ebamoraalne ja murettekitav tegevus. Kas me tõesti sallime seda, et juba osa koo-likaaslasi 6.-9.klassis on nikotiinikud ja diilerid? See ei puuduta muidugi kõiki väikeseid ja suu-ri, kuid probleem on ilmselge. Loodetavasti jõudis kõigile pärast

probleemiga tegelemist kohale selle tõsidus.

Sügisel ähvardas meie kooli ühtsust ja vaimu põhikooli- ja gümnaa-siumi seaduseelnõu, nüüd on kerkinud päevakorda oht alg-kooli kaugenemisest. Olen Tallinna Reaal-kooli Hoolekogu lii-ge ja seetõttu kooliga seonduvaga paremini kursis kui keskmine realist. Suunitlused tagurlikelt koolivälistelt jõududelt on loonud hädaolukorra ja viimas väikeste reaali-jusside lahutamiseni meie aja-loolisest koolist - täpse-malt peaksid meie 1.-4. klassid alates järgmisest õppeaastast suundu-ma Liivalaia gümnaa-siumi õppehoonesse?! Mina olen igatahes nõr-dinud ja murelik. Lisaks perele on meie väärtushinnangud ja moraalsus kujunenud suuresti ühtse vaimu ja kaugele minevikku ula-tuvate traditsioonide ja ajalooga koolis. Seda juba esimesest klassist alates. Kas meie algkool Liivalaia tänava hoones koos teise kooli õpi-lastega hakkab tagama

sama turvatunnet, sõb-ralikku õpikeskkonda ja suuremate reaa-likate toetust, on kaht-lane. Me saame olla ühtsed ja sellise laheda kollektiivina tegutse-da, kui meie väikesed mõttekaaslased meie jälgedes käivad, meie tegevuse ja eluga kokku puutuvad. Ei taha mõeldagi, et selline käik võib viia Tallinna Reaalkooli algkooli muundumise ja lõpuks kadumiseni. Tekkis oht, et helesinine unis-tus uuest koolimajast väikestele ühes suure maja rahva õpikesk-konna täiustamisega saab lootusetult kus-tutatud. Minu jaoks ei olnud see tegelikult enam unistus, vaid juba enesestmõistetav ning ainuvajalik samm.

Suuremad reaalikad võiksid natuke koon-duda ja arutleda, mis meie mõnusest koolist saab. Kui tunned muret ja vajadust midagi ette võtta, anda märku meie soovist kooli ühtsuse eest seista, siis oleme mõttekaaslased. Üks kõikide, kõik algkooli eest!

Ma luban, et see on viimane kord, kui keegi 126.lennu esindajatest võtab ajaleheveergudel suhu sõna „uurimistöö“. Siiski arvasin, et meist noore-matele oleks enne nende tähtsamat proovilepanekut tarvis anda mõned näpunäited, kuidas hakkama saada.

Soovitusi tulevastele uurijatele

Anni Müüripeal
11.c

I Valige hea ja kasulik teema, mida on endal huvitav uurida. Uurimustöö on suurepärane ettekääne kedagi intervjuuerida, mingit katseseadeldist ehitada või kellegagi koostööd teha. Uskuge mind, kontaktid on alati kasulikud!

II Enne alustamist lugege läbi KÕIK, mida meie sõber Moodle ja kursus “Uurimistöö Alused” sisaldab. Printige juhend ning pange see nähtavasse kohta. Raamige kasvõi ära. Eriti suurelt markeerige ära VIITAMINE.

III Mõelge oma uurimistöö struktuur läbi. Seeläbi väldite masendust ja kurnatust, mis tekib küsimusega: „Mis ma siis nüüd tegema pean?“. Uurige, puurige ning peagi koidab lahendus!

IV Võtke ainekollokviume tõsiselt! Õpetajad on need loonud just teie töö lihtsustamiseks, ja uskuge mind, nad tõesti hoolivad sellest, et teie uurimine läbi ei kukuks. Suhelge oma juhendajatega avatult ning ausalt ja võtke nende poolt pakutav kriitika rahulikult vastu.

V Kõik andmed, mida kogute, või artiklid, millest midagigi maha kirjutate, märkige kohe õige viitamisega üles. Pärast on sellega jamamine väga tüütu ning võib tekkida olukord, et mõni minut enne uurimistöö valmimist on teil kõik materjalid kadunud.

VI Uurimistöö ei pea olema üüratult suuremahuline. Ärge laske ennast heidutada lehekülgede arvust. Tutvuge eelnevate aastate uurimistöödega ning vaadake, kui paksud need on. Hea töö ei pea olema alati tarbetuid sõnu täis.

VII Tehke uurimistöö varakult valmis!- Kõlab kulununa, kuid see tõesti vähendab stressi. Kogemused on näidanud, et nädal enne uurimistöö esitamist tõuseb puudumisprotsent 60-le ja pärast järgi õppida on raske. Kas või sammhaaval, aga siiski natuke.

VIII See kõik on kasulik kogemus! Kui te usinalt tööd teete ja endasse usute on kõik võimalik. Pole midagi paremat kui mitukümmend asjalikku teksti täis sooja paberit printerist välja piilumas...

Tallinna Reaalkoolis tähistati 13.aprillil taaskordselt Teaduspäeva. Kooli väisasid ning pidasid loengud erinevad Reaali seotud inimesed ning Eesti tuntumad haritlased, näiteks keeleteadlane Mati Hint, TTÜ vanemteadur Richard Tamme, diplomaat Marina Kaljurand. Teaduspäeva pidulikul aktusel esines oma sõnavõtuga ka majandusteadlane Urmas Varblane.

Päev varem, 12.aprillil õnnistas meie kooli oma külaskäiguga evolutsiooniteooria rajaja Charles Darwini järeltulija, looduskaitseja ja kirjanik Randal Keynes. Keynes viibis Eestis esimest korda ning see meeldis talle väga. Eriti sügava mulje jättis talle Reaalkool: „See on vaimustav, et Tallinnas on selline kool, kus on pearõhk just reaali- ja loodusteadustel. Õpilased tunduvad toredad ning vastuvõtt on olnud üdini positiivne.“ Keynes andis Reaali 11-ndate klasside õpilastele bioloogi tunni, mille käigus tutvustas evolutsiooniteooria telgitaguseid. Küsimusele, kas ilma Darwinita eksisteeriks maailmas evolutsiooniteooria, vastas Keynes: „See oleks saanud võimalikuks, kuid kindlasti poleks me jõudnud sinna punkti, kus me oleme praegu. Me oleks mingis mõttes taandarengus, kuid siiski teadmisjanus.“

Randal Keynes.

KULDAR ROSENBERG

“Me teame aina rohkem aina vähematest asjadest”

Teaduspäeva puhul tunnustatakse igal aastal Reaali edukalt erinevatel ainevõistlustel esindanud õpilasi. Sel aastal said olümpiaadide eest tänukirja ja raamatu 88 õpilast, lisaks neile ka andekad lauljad ning näitlejad. Reaali Poiss uuris edukaimatelt olümpiadistidelt Erik Tamrelt (10b) ja Kadi Liis Saarelt (11a), miks nad käivad olümpiaadidel ning kas olümpiaade on üldse vaja?

Kadi Liis: „Tunnen, et osalemine erinevatel olümpiaadidel on mind õpetanud paremini asjade vahelisi seoseid märkama. Olümpiaadid ei ole pelgalt mõtlemisvõistlus – olen kohtunud paljude huvitavate ning erudeeritud inimestega ja olen õnnelik, et olen leidnud palju väga häid ning unustamatuid sõpru nii Eestis kui välismaal. Alahinnata ei tohi ka seda, kuidas olümpiaadidel osalemine on mulle andnud enesekindlust, usku oma võimetesse, õpetanud mind sihipäraselt töötama ja oma aega võimalikult efektiivselt kasutama // Ma arvan küll, et olümpiaade on vaja. Need aitavad õpilastel huvipakkuvaid teemasid põhjalikumalt tundma

õppida ja nii saavad nad sügavama ettekujutuse, mida üks või teine aine endast kujutab. See aga annab eriala valikul täiendavat selgust ja kindlust. On tore, et praegusel ajal on olümpiaade “igale maitsele”, ulatudes keeleteadusest astronoomiani. Ainsa negatiivsema küljena oskaksin välja tuua sagedaste puudumiste tõttu tekkivad järeltööd!”

Erik: „Olümpiaadidel käimine, ja nende võitmine annab Reaalkoolis kas või näiteks vabade päevade võtmise ja üleüldse vabaduse. Saan ehk pisut enama ise oma aja peremees olla, aga kindlasti - ja see on ilmselt olulisem - ka sidemete loomise mitmesuguste maailma kõrgkoolidega, mis võimaldab tõesti ise valida, millisesse ülikooli minna, mitte ei sunni valikut langetama lihtsalt selle põhjal, kuhu üldse võimalik saada oleks. Olümpiaadidel esinemist tunnustatakse kui teatavat tasemenäitajat, see vabastab mitmetest kohustustest, mida ülejäänud õpilased ilmselt täitma peavad, hoides kõvasti aega kokku. Muidugi tekitab koolist puudumine juurde mõned lisakohustused (järeltööd),

„Teadus ei tunnista riigipiire, sest teadmised kuuluvad inimkonnale ning valgustavad tõrvikuna tervet maailma.“-

Louis Pasteur, Prantsuse keemik.

„Science is a wonderful thing if one does not have to earn one's living at it.“ -

Albert Einstein

est, kuni lõpuks teame me kõike mitte millestki”-

Albert Einstein

Marina Kaljurand

REUTERS

aga õnneks on suur osa õpetajaid mõistlikud ja ei nori seal, kus norida vaja ei ole. Just see ongi Reaalis tegelikult hästi tore, et enamik õpetajaid saab aru, et ööpäevas on ikka 24 tundi ja sinna ei saa õpilane midagi parata. Põhimõtteliselt ongi olümpiaadide eelis see, et nad teevad elu huvitavamaks ja ehk isegi tänuväärsemaks, aga mitte tingimata raskemaks.”

Olümpiaadide kohta küsisime arvamust ka diplomaat **Marina Kaljurannalt**. „Ise ma ei ole olümpiaadidel osalenud, kuid ma arvan, et see on väga oluline. See annab võimaluse millegagi väga süvitsi minna ning noorena varakult aru saada, milles sa oled hea. Olümpiaadidel osalemine avar-
dab silmaringi ning see annab võimaluse suhelda teiste koolide õpilastega, kellel on sarnased huvid. See moodustab omamoodi *community*.“

Jüri Pino
10.a

Avameelselt meedialaagrist

Jüri sõpru leidmas...

KULDAR ROSENBERG

Eellugu.

Ühel heal päeval issanda aastal 2010 tuli minu juurde Kuldar, ettepanekuga minna meedialaagrisse. Peale päevast mõtlemisega nõustusin. Ta küsis, millises erialas ma tahaksin olla. Ma küsisin vastu: "Kus saaks kõige rohkem nuppe näppida?" Ta arvas, et raadios. Kahjuks oli raadio Merili poolt juba võetud, seega muutsin oma eriala kiiresti koolitelevisiooniks. Millalgi kõhisin ma talle 250 krooni osalemistasu.

Koolitelevisioon kui nähtus.

Mulle sai juba enne kohalejõudmist selgeks, et koolitelevisioon on surnult sündinud idee, mis eostati pörkega saunalavalt. Keegi ei viitsi passida keset koridori, kael väänatud naljaka nurga alla ja jälgida amatööride poolt teh-

tud saadet keset kisarohket vahetundi. Ükski kool ei suuda välja panna ka lühilainesaatjat koos eetriloaga ja ega keegi nii kuinii seda asja väljaspool kooli jälgida ei taha.

Retk sinna.

Tallinn-Jõhvi

Esimene päev.

Kooli jõudes panime end kirja ning vastutasuks sain kahtlase sildi, kuhu pidin roosa markeriga kirjutama oma nime. Silt ei tahtnud kuidagi rinnal püsida ning liikus seetõttu vasakule õlale. Pärastpoole jõudis ta söökla pörandale, kuhu ta ka jäi. Peale teiste "roosadega" tutvumist rakendasime kollektiivsust, et esitada imitatsioon saatest Stiilipäevik. Mulle kui eesti telekanalite sisu vältijale oli kogu see värk võõras. Seetõttu delegeerisin ennast varustuse ja muude vajalike tarvete hankijaks. Peale harjutamist pandi mind kaamerameheks, sest mina olin ainus inimene grupis, kes ei sobinud saate tegelaseks. Lõiku ukse avamisest filmisin

kolm korda. Kui kõik valmis oli, ei kasutanud me seda. Samas ei olnud see laagri viimane kord midagi ohtralt filmida. Hilisemal ettekandel tulid esitusele ka teiste gruppide jõuja ilunumbrid, mis olid minu jaoks kohutavalt mõttetud. Öhtu lõppes mitteametlike seltskonnamängudega

Teine päev.

Kui esimene päev oli täidetud enamjaolt nii- sama passimisega, siis teine päev oli kogu aeg mingi jama lahti. Hommik algas äratusega, mis koosnes kaheksaküm- nendate superhittidest, loodetud võimlemine jäi osalejate vähesuse tõttu ära. Hiljem kavas olnud loengud kukkusid läbi, sest isegi rühmajuhtidel oli päevaplaanist kõrini. Teise päeva tipphetk pidi olema Marten Kuninga külaskäik. Mul ei olnud mingit aimu, mis mees see selline on.

Marten Kuningas

Mina sain selle tollmoka esimesele pressikonverentsile koha esireas. Ma ei ole eesti telekanalite uute sisseostetud formaatidega tuttav, nii et mul ei olnud temasugusest

isikust ei sooja ega külma. Esireas olin ma tänu oma kaameramehepositsioonile. Lõbustasin end tema veevalamise ja pabertassiga mängimisefilmimisega. Pärast pressikonverentsi lahkus ta teadmata suunas. Öhtul tegime oma uudiste- programmi. Öösel filmisin meie ilmselgelt purjus diktorit, kes ei suutnud laenatud vestis paberilt lauseidki maha lugeda.

Kolmas päev

Eetriaeg. Ebahuvitav, sest kõik uudisteprogrammid baseerusid kolmel asjal: Marten Kuningas, söökla mahlas olnud seemned ja mingisugune küsitlus. Lõpp paistis. Jõhvi bussijaamas pakkus kahtlane vend sõitu mikrobussis, keeldusime. Jõudsime Tallinna. Laager oli ametlikult lõppenud.

Kokkuvõte

Mida on mul ette näidata peale kolme päeva Jõhvis? Kaust materjalidega, mida ma pole lugenudki ja märjad saapad lombis filmimisest.

Ps. Lugu on puhtalt autori enda arvamus.

Toimetuse liige Ood päikesekiirgusele

Foto autor on VILJAR LEMMIK, kelle loodusfoto osutus konkursil "Lumeliblikas" parimaks. Andekaimad võistlustööd ilmuvad Reaali Poisi aastalõpunumbris.

Valguskiirgus.

Päikese kink Maale.

Kõik, mis temalt saabub,

kogukiirgus,

selgel suvepäevalgi ei saa ta rahu.

Enamus jätkavad oma teed otsekiirgusena,

uhke, sirgjoonelisena, lakkamatuna,

kontsentreerituna,

jättes esemetest sügavad varjud.

Halva vedamise korral hajud atmosfääris,

peegeldud pindadelt Maal,

sinust saab hajuskiirgus,

valgustad kohti, milled otsekiirgus

lootusetult pimedaks jätkas,

ent see on üsna väheesinev.

Kõige hullemal juhul,

peege kiirgusena, valgusena

lahkud Maalt soojusekski.

Selgel päeval pole probleemi,

siis kiir ei pea peegelduma,

seega valguskiirguse peegeldumist atmosfääris on vähem,

ehkki see ei lakka täielikult.

Alaneb vaadeldava ala albeedo,

sest pole ta muud kui peegeldustegur,

peegeldunud ja pealelangenud kiirguste hulkade jagatis,

mida võiks rehkendada eraldi pindadele.

Mis siiski pinnani jõuab, muundub,

pind soojeneb tänu kiirgusele.

Osa sellest neeldub,

teine osa aga,

Maa soojuskiirgusena,

läheb tagasi üles,

suureneb õhu temperatuur.

Sõltuvalt aastaajast,

päikese asendist Maa suhtes, kaldenurgast,

on pöördvõrdelised neeldumine ja peegeldumine
mingisuguses suhtes.

Sel ilusal suvepäeval seega

neeldumist on palju, sest päike kõrgel,

peegeldumist vähem.

Neeldunust vähem lahkub soojuskiirgust,

seega kiirgusbilanss, nende vahe, on positiivne,

kuigi see on vastupidi talvel,

kui just väga ekvaatori lähedal ei ela.

Teadagi on aasta lõikes Maa kiirgusbilanss null.

Fotod: Mari Kraav 10.c

Kolmapäeval, 21. aprillil saadeti iseseisvasse ellu (tegelikult eksamisesioonile, sest lõpetamine on alles ees) 125. lend.

Viimane pilguheit abiturientide lapsepõlvele.

Lauluga läks seegi lend!

Ega ilma ühe korraliku lõ...

Pärast parkla läbimist ning nagu tellitult ühe auto alarmi käivitumist võeti suund vanalinna poole.

...ja nii see kell heliseski!

Kurvad, kuid siiski õnnelikud 125. lennu klassijuhatajad.
Vasakult Malle Kask, Tiia Luuk ja Erika Vatsel.

puringita läbi ei saa.

Rõõmsad müüril turnivad lõpetajad 12.c klassist.

Õnn kaasa!

Spikerdamine- ebaaus võte või õppimismeetod?

Antud küsimuse üle on aastaid vaieldud. Spikrihull tegi katse, mis juhtub, kui nädala jooksul kõikides töödes spikerdada.

Mis see on? Spikerdamine on nii teise inimese pealt maha kirjutamine kui ka muude abivahendite kasutamine. Tuntuim variant on see, kui sa kirjutad imepisikese paberi peale imepisikese käekirjaga endale vajalikud asjad, mis sul kohe üldse meelde ei jää. Tänapäeval ei pea selleks isegi oma käekirja panema, toksid wordi vajalik arv miinuseid sisse ja saad endale sobivalt mikroskoopsed laused. Iseasi, kas neid on hiljem võimalik töö ajal dešifreerida.

Kellele? Kõigile neile, kel on piisavalt vähe mälu vajalike reaalinete valemite pähetuupimiseks, erinevate keelte sõnade tõlkimiseks ja neile, kes mingil (olematul) põhjusel õigeks ajaks kontrolltööd selgeks õppida ei jõua= kõigile.

Kuidas ma seda teen? Võta julgus kokku ja proovi. Sa võid teha oma lemmikpaberilipakad, millele kirjutada A4 suurusel spikrid. Võid võtta appi kõik oma ihuliikmed ja neid tätoveerida. Võta kasvõi Coca Cola (või ükskõik, millisel pudelil) silt maha, skänni arvutisse, muuda vastavad tekstid enesele vajalikuks (võrrandid, valemid, jne...), prindi silt välja ja kleebi tagasi pudelile. Youtube'is on selle kohta isegi vastav video: „How to cheat on any test?“. Modernsematel on käepärast iPod või iPhone, kuhu kogu materjal sisse pildistada/kriklada/tõmmata. Võimalusi on palju, natuke leidlikkust ja asi ants!

Miks ma seda üldse teen? Sest olen loll ja lohakas nagu Oskar Ohakas. Need, kes teadmisi taga ei aja ja ainult oma emmedele-issidele heade hinnete eest poevad, kasutavad seda varianti kõige tihemini. Milleks ma üldse õpin, kui mul

Kas nii on õige?

FORTUNECITY.COM

seda põrmugi tarvis pole?

Minu kogemus: Nädala jooksul spikerdasin seega viies kontrolltöös. Võiks öelda pigem, et OMASIN abimeest, kuid EI KASUTANUD seda. Spikker peitus nii mu käel kui pluusi all, kuid nende kasutamiseks ei olnud eriti vajadust. Kogu see aeg, mil kirjutasin spikrit, õppisin ma ju seda mitmekordselt ka pähe. Seega ei olnudki eriti suurt tarvidust enam spikerdada. Vahele ei jäänud ma kordagi ning teoreetiliselt võiksin seda võimalust ka edasi kasutada. Kuid õhku jäi küsimus: miks ma vahele ei jäänud? A) kas ma olen liiga osav või B) õpetajad ei jälgi klassis toimuvat töö ajal piisavalt...? Spikerdamine jääb siiski meie endi südametunnistusele.

Ps. Järgmises lehes õpetajate arvamus antud teema kohta.

Islandi vulkaan ründab!

Merili Luuk

11.c

Islandil purskama hakanud vulkaani poolt tekitatud tuhapilv tekitas mõne päevaga kogu maailmas väga suure kaose. Toimus ju looduskatastroof (kas see pole mingi iroonia??) ajal, mil Euroopa leinas üheskoos Poola liidreid ning ettevõtjad, eriti Islandi omad, suutsid vaevu oma rahadega toime tulla. Nüüd on see ilus „Me saame hakkama!“ utoopia läinud vastu tuhapilve, mis oli inimsilmale üpris nähtamatu.

Ometi tuleb asjas näha positiivseid külgi- kogu maailm on õppinud vähemalt ühe islandikeelse sõna- „Eyjafjallajökull“! Samahästi sai vähemalt kogu Euroopa teada, et maismaatransport on siinmail ilmselgelt olnud alahinnatud ja, et riigijuhid ei oska aja ega marsruudiga arvestada (Kui paljud neist jõudsid Poola presidendi ja tema abikaasa matusele?) Inimesed jäid sõnaotseses mõttes riikidesse kinni, sest lennukiteta ei osatud ühtäkki enam hakkama saada. Seega äkki nüüd hakkame mõtlema sellele, et midagi tuleks ette võtta? Bussifirmad said nüüd igatahes oma kasumi- Ecolines tõstis juba 18.aprillil bussihindu 50% võrra.

Muide, Islandi õhuruum on kogu aeg avatud olnud. Nad on ju seal pilve taga.. Meie kannatame, nemad mängivad märtrit. Juhei!

Vulkaanipilv on häirinud ka realistide elu. Kuidas?

Selene (11.a) jäi kinni Eestisse: „Tuhapilve tulemusena kukkus läbi just kliimamuutustele keskendunud Euroopa Noorteparlamendi sessioon Norras, mistõttu mul jäi ära käimata po-laarjoone taga ning nägemata fjordid. Mu kohver on siiani ilusti pakitud ning seisab keset tuba. Enamjaolt möödusid mu päevad ja ööd alates lendude tühistamisest uurides lennugraafikuid ning pikkadesjärjekordades seistes. Samas õnnestus mul nüüd „tänu“ pilvele külastada Metallica kontserti ning iialgi EI UNUSTA ma nime Eyjafjallajökull!“

Erik (10.b) viibis Rootsis: “Osalesin 11.04- 17.04 EL loodusteaduste olümpiaadil Göteborgis ning pidime koju Tallinna tulema otse lennukiga, kuid selle asemel sõitsime rongiga Stockholmi ning sealt edasi meretsi Tallinna. Kaotasime seega ühe päeva. Sündmus kui selline tuletas meelde, kui palju me ikkagi sõltume ümbritsevast loodusest.“

Siim Ghert Preiman
11.c

15.-17. aprillini toimus Brüsselis Euroopa Sotsiaal- ja Majanduskomitee hoones üritus *Your Europe Your Say*, kus igast Euroopa riigist kutsutud saadikud said omal käel tunda, kuidas näeb välja üks komiteeistung. Eestit esindasid Tallinna Reaalkooli 126. lennuõpilased Liisa Puustusmaa, Priit Silm ja SiimPreimanningõpetaja-metoodik Piret Järvela.

Saadikud tõusid neljapäeval (15.04) Eesti pinnalt õhku kell 6:40 ning jõudsid kella kümneks Brüsselisse. Islandil toimunud vulkaaniplahvatusest ei teadnud nad midagi ning said alles hiljem teada, et tegid tolmutpilvele vaid napilt-napilt ära. Kutsutud 27-st delegatsioonist jõudis kohale 19, neist mitmed väga pika hilinemisega. Kohalejõudnutele oli tolmutpilv pigem õnneks kui õnnetuseks, sest see pakkus head kõneainet, millega juttu alustada ning võimaluse Brüsselis rohkem aega veeta. Kui esimese kolme päeva programm oli üsna tihe, siis lennuseisakust tingitud lisapäevadel sai ka omal jalal linna peal käia. Lõpuks hakkasid kodumaal ootavad kohustused südametunnistusele rusuma ning Eesti delegatsioon asus oma mõjuvõimsate tutvuste kaudu pääseteed otsima. Lõpuks leidis meeskond võimaluse saada mikrobussiga Stockholmi ning sealt laevaga Tallinnasse. Kolmapäeva hommikul kell 10 oldi lõpuks ometi tagasi kodus!

Suur eine

ehk pikk jutt ei ole alati hea jutt

Doris Mark
12.a

Nii me siis sõitsimegi aprilli teisel nädalavahetusel Tartusse. Meie all pean silmas gümnaasiumi näiteringi ja Tartusse läksime me seetõttu, et just seal toimus Kooliteater 2010 riigivoor, kus meie osalesime etendusega „Vernanda leib“. Nimelt oli meil eelnevalt õnnestunud (taaskord) osutada valituks Tallinna esindama ning peale pingelist proovinädalat jõudiski kätte Festival ise. Nende kolme päeva sisse kevadises haridusmekas mahtus kohutavalt palju kultuuri: vaatasime ära pea kõigi osalejate etendused. Kooliteatri maailm on väga väga kirev, põnev, huvitav ja kõrgetasemeline. Etenduste omaloomingulised või valmistekstid ning omapärased lahendused avardasid kindlasti meie silmaringi ning targemaks saime me ka. Näiteks rikastavad meie eksistentsi nüüd teadmised, et elu on imeline, *aqua* on ladina keeles vesi ning saarlased eelistavad naistele laevu- mida veel tahta? Muidugi ei puudunud ka üldine festivalimelu- lõbusad öhtud ja päevad, hommikud ja ööd. Ja lõpuks sai ka preemia koju toodud- seekord siis kontseptsiooni eest.

Kooliteatri festival toimub igal aastal ning publikult piletiraha ei küsita, niisiis soovitan kõigil, kellel veel polegi aimu, mis see kooliteater õigupoolest on, kindlasti tuleval aastal seda rikkalikku maailma avastama minna. *What is more:* sel aastal lõpetab gümnaasiumi näiteringist 9/11 kooli, nii et, armas (tulevane) gümnaasist: jälgi sügisel reklaami ja liitu julgelt näiteringiga, meie lubame, et sa ei kahetse!

Uuesti põhikooliga katseid tegema vol 2

„Muigega tuleb mõte, et mina igal juhul ei jää, isegi kui sisse saan!“ - nii lõpetas Kadri oma sisestumiskatsed gümnaasiumi. 1. aprillil selgus kaunis tõsiasi- Kadri on vastu võetud Tallinna Reaalkooli 10. klassi. Matemaatikas saavutas ta 3 kooli peale kokku parima tulemuse, saades 100st võimalikust 87 punkti. Maksimumtulemuse sai ta üldvõimekuses (30 punkti) ning parimale ei jäänud alla ka inglise keeles (88 punkti 100st) Lonkama jäi füüsika (76/100), õpetaja Kuurme ootas kindlasti paremat ning ka eesti keel (54/70). Siiski, kahtlemata edestas ta ka nende tulemustega armsaid põhikoolilõpetajaid. Kas ta jääb, ei tea... ? :)

The image shows a student's handwritten work on a math test paper. The paper is titled "MATHEMATIKA variant B" and is for the "Kandidaatori kood" (Candidate code). The test is for the "Gustav Adolfi Gümnaasiumi, Tallinna Inglise Kolledži ja Tallinna Reaalkooli ühiskatsed 22. märts 2010. a." (Joint tests of Gustav Adolf Gymnasium, Tallinn English College and Tallinn Realschool, 22 March 2010). The test is for the subject of "MATHEMATIKA" (Mathematics) and is labeled "variant B". The student has written their name "Kadri" and the candidate code "EKS". The test consists of four parts: "Ül.1 (25p)", "Ül.2 (25p)", "Ül.3 (25p)", and "Ül.4 (25p)". The student has scored 21, 18, 23, and 25 points respectively, for a total of 87 points. The maximum possible score is 100 points.

Punktid	Ül.1 (25p)	Ül.2 (25p)	Ül.3 (25p)	Ül.4 (25p)	Kokku
	21	18	23	25	87

Tulemuslik matemaatika.

MERILI LUUK

5 märki, mis näitavad, et oled käinud Reaalkoolis

Kati Pino
12.a

Esimene: trepist vasakult poolt üles ja alla minek tundub imelik

Selles on süüdi kodukord, mida enam või vähem me täidame ja trepist käimise punkt on see, mida me täidame. Selle tulemusena tundub mõnes muus majas trepist käies täiesti loomulik valida trepp nii, et parem käsi jääb käsipuule ja kui kellegagi koos minna ja tema valib teise trepi, on sees tunne, et see nüüd küll õige asi pole.

Teine: sinu sõbrad paluvad sul matemaatikaülesandeid lahendada ja sa nõustud koheselt

„Kuule, mul oleks vaja see ülesanne ära teha.“ „Jaa, kohe teen, kui aega saan!“ Sellised vestlused oma sõpradega, kes ei käi Reaalis, on tavalised. Pärast matemaatikaülesannete lahendamist tunned sa end palju vajalikuma osana maailmast.

Kolmas: rahvusvahelistel olümpiaadidel osalemine ja nende võitmine on tavapärane nähtus

Igal aktusel saab kuulda, kes jälle, millises maailmanurgas matemaatika, loodusteaduste või jumal-teab-mille olümpiaadil käinud on. Peab mainima, et osalemine on veel nõrk, võitmine aga tavaline.

Neljas: tead peast, kes veel on Reaalkooli lõpetanud

Reaalkoolis on tavaks rõhutada, kes tuntud ja tundmata inimestest veel on just selle kooli lõpetanud ja.. kui pidevalt seda kuulda, siis peab see meelde ka jääma.

Viies: staadionil aktust pidada tundub sulle täiesti tavaline

Staadioniaktusi minu teadmiste kohaselt üheski teises koolis ei praktiseerita. Küll aga meil, ja kui räägid, et aktus on staadionil, siis sulle ei tundu see kohe üldse imelik. Sinu sõbrad ja vestluskaaslased aga arvavad teisiti, kui nad just reaalikad ei ole.

Filmisoovitus

Marten Esko

12.c

Välja on tulnud tulius Eesti mängufilm “Punane elavhõbe”, mida saab näha kõigis Tallinna kinodes. Kui ma peaksin filmi hindama, näiteks kümnepalliskaalas, siis ma arvata-vasti ei saaks sellega hakkama, sest seda vaadates tekkisid äärmiselt vastakad emotsioonid ning adekvaatset hinnangut on nende põhjal veel vara anda. Relva ähvardusel tuleks hinne arvata-vasti umbes seitsme lähedale.. Just nimelt, relva ähvardusel!

Filmist niipalju, et näitlejate valik on suurepärase (samas ega Eestis pole just palju valikuvõimalusi) ning näitlejatöö samuti. Ainuke asi, mille kallal nuriseda võib, on see, et Peeter Oja (alias Buldooser) on saanud kahetsusväärset vähe ekraaniaega. Lisaks sellele on filmi propageeriva plakati ülesehitus üpriski omapärane, sest tegemist on siiski tõsise filmiga, aga plakatil on suures plaanis kaks praeguse hetke Eesti tippkoomikut – Peeter Oja ja Märt Avandi. Avandi mängib järjekordselt politseinikku, kellel seekord nimeks Sander, ja kellel on tõsiseid probleeme eraelu ja töö lahushoidmisega. Juhan Ulf-sak (Reps), Malmsten (Holts) ja Kristjan Sarv

(Korba) mängivad oma kuritegelikku jõuku perfektselt, kuigi tuleb tõdeda, et Sarvel on suur eelis teiste ees- tema välimusest piisab. Kohati tekitab film küll kahtluse, kas tegemist on ikka tõsielul põhineva teosega, aga eks üheksakümnendad olidki segane aeg. Veel peab mainima, et verd on filmis toorel kujul suhteliselt palju. See annab filmile mõõduka põhjamaise maigu ning toob välja selge eristuvuse Hollywoodi stiliseeritud filmidest. Mõttetut tapmist on suures koguses ning kohati tuleb tahtmine pilk ekraanilt ära pöörata..kuid selline on elu. Kokkuvõtteks peab rõõmuga tõdema, et üle pika aja on eestlased saanud hakkama ühe hea filmiga, mida on isegi võimalik rohkem kui üks kord vaadata. Tekib tunne, et eesti filmist võib veel asja saada ja see on hea tunne.

Kuhu vaatama minna

Kui soovite seda vaatama minna, siis minge kindlasti Artisesse, mitte Cinamoni (ei tea, kas CC Plazas keegi üldse käib enam). Muidugi- kui teile meeldib, et filmi ajal teie seljatagune rahvas ringi liigub ja esimese kümne minuti jook-sul kaks telefoni helisema asuvad, palun väga. Maitse üle ei vaielda.

Stseen filmist “Punane elavhõbe”

KINO.EE

Viimane koolikell

Merlin Liis

11.c

21.aprillil saadeti lõpukellaaktusel heade sõnadega teele järjekordne abiturientide lend. Uurisime eelnevalt neid saatnud 1.a. klassi õpilastelt, mida peaks lõpukell endast kujutama.

Mis on lõpukell?

Joonas Richard: „See, kui 12.klassi õpilased lõpetavad kooli.”

Sten-Markus: „Kaheteistkümnendate lõpetamise auks on üks pidu.”

Mida lõpukella ajal tehakse?

Joonas Richard: „No kogunetakse aulasse või midagi sellist?”

Sten-Markus: „Tehakse mingeid huvitavaid asju ja võib-olla mängitakse mingeid huvitavaid mänge ja loetakse midagi ette.”

Johann Mattias: „Lauldakse ka!”

Miks lõpukella üldse vaja on?

Joonas Richard: „Sellepärast, et siis me saame teada, kui 12.klass lõpetab.”

Sten-Markus: „See tähistab seda lõpetamist.”

Alex: „See on nende õpilaste auks, sest nad on nii tublid olnud ja kõik klassid Reaalkoolis lõpetanud.”

Sarah Maria: „Sest siis ei saakski need õpilased koolist ära minna ja muidu need uued, kes tahavad kaheteistkümnendasse minna ei saaks minna, sest teised on ees.”

Heleliis: „Ja siis hakkaks neil kaheteistkümnendikel jube igav, kui nad peaksid näiteks 15 aastat 12. klassis käima.”

Johann Mattias: „Pärast lõpetamist antakse kaasa medalid, diplomid ja aukirjad lõpetamise puhul.”

Kas teie tahaksite juba, et teil tuleks lõpukell?

Alex: „Mina ei tahaks, et näiteks homme või ülehommeks tuleks lõpukell, tahaks kõigepealt rohkem teadmisi saada, ei tahaks, et üks aasta koolis ja siis juba peab minema.”

Mida te pärast oma lõpukella teha tahaksite?

Alex: „Me oleme alles seitsme või kaheksa aasta vanused!”

Heleliis: „Annaksin õpetajale kommi! Ja koolitädile!”

Sten-Markus: „Ütleksin kõigile õpetajatele aitäh ja vaataksin, kuhu mul on tark minna.”

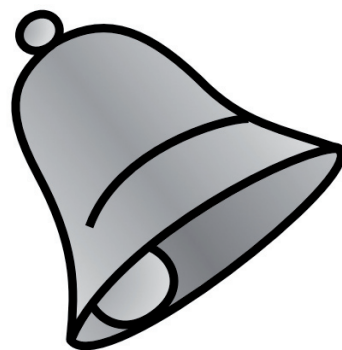
Kas lõpukell on kurb või rõõmus sündmus?

Alex: „Ühest küljest on rõõmus ja teisest küljest kurb. Rõõmus on see sellepärast, et siis ei pea enam nii vara ärkama ja kurb sellepärast, et siis ei näe võib-olla neid enam, kes sinuga koos koolis käisid.”

Sten-Markus: „Aga siis sa pead ju edasi koolis ka käima ja vara ärkama!”

Joonas Richard: „Läheks sellisesse ülikooli, mis algaks kell 20.00”

Alex: „Ma tahaks hakata õpetajaks või treeneriks, et hakata siin koolis tööle!”

Õpetajate tsitaate:

Martin Saar: „Kes mõjutab teie sees seedimise kiirust?”

Õpilane: „Paeluss.”

Saar: „Viskad paelussi magneesiumi ja soolhappe vahele, kohe näed, kuidas muliseb.”

Saar: „Mismõjutab inimese sees reaktsiooni kiirust?”

Õpilane: „Elekter.”

Saar: „Et kui paned inimese elektritoolile, siis on kohe kõik seeditud, jah?”

Saar: „No nimetage mulle mõni vees lahustumatu karbonaad.”

Õpilane: „Seagripp.”

Tahmatükk lendab õhus ringi.

Saar: „Siin on mingi elukas, kes lendab, eks-ole.”

Õpilane: „Jah.”

Saar: „Ma tean, ma mürgitan ta õhtul ära niikuinii.”

Õpetaja **Saar** ronib akna juures laua peale

ja dikteerib eksperimenti: „Te kirjutage, ma hüppan aknast alla.”

Saar: „Sobib variant „a” nagu antiloop. Uno loobi kaksikvend.”

Saar: „Ma olin lahuse sfinks.”

Saar: „Kihnu Virve on jumala *chill* piff...kas ma tõesti just ütlesin seda?”

Mirja Särg: „Kõrval-lause on kui nabarõn-gas. Pealause on naba, kõrvallause täiendab.

Särg: „Mida nad seal teevad? Süstivad en-nast?”

Õpilane: „Ei, mul on siin üks imelik punn!”

Särg: „Süstite!”

Mart Kuurme avastas, et taburet oli ukse juu-rest kadunud: „Pole, varastatud! Reimann varastab kogu aeg asju minult.”

Kuurme: „Põhjataht

on mitte Solarises vaid Polarises.

Kuurme: „Tead, kust elektronid tulevad? Aga seda tead, kust lapsed tulevad?”

Kuurme: „Kuidas sa teed poes selgeks, kas sai on pehme? Katsud? Õige! Millega? Ham-mastega?”

Kuurme: „1A on buss, kus on väga lõbus. Kord oli nii lõbus, et õlu purskas prügikas-tis! Sõitke bussiga!”

Kuurme: „Vabaks võid saada siis, kui suuren-dad kineetilist ener-giat!”

Ene Saar: „8.c, te olete ikkagi mõtlevad olen-did!”

Õpilane: „Selles võib tekkida küsimus...”

Toomas Reimann: „Millegipärast saab seda tõestada alles gümnaasiumis. Teie peate seda lihtsalt praegu uskuma.”

Reimann: „Mida teeb joodik, et näha,

kas piiritus on pu-has? Esimese klas-siga sellist juttu rääkida ei saa, seits-mendaga juba natuke saab, kaheteistkü-mendas klassis ainult sellised jutud käivadki kogu aeg.”

Tairi Tamme-Amjärv: „Kuidas teil nimedega on? Kui keegi ütleb Rafael, siis te ütlete, et teile maitseb ka see komm?”

Koristaja põrandapesu masina hääle peale: **Amjärv:** „Kas te olete tähele pannud, et selle koristaja ämber seisab juba teist päeva kahe korruse vahel? Ma juba mõtlesin, et ufod on ta ära viinud või midagi, aga ei...”

Tiia Luuk õpetajate oskamatusest paljun-dusmasinat kasutada: „No me oleme ju kär-situd, kuidas te aru ei saa. Me õpime teie käest seda kõike.”

Reaali Poiss õnnitleb!

Toomas Reimann	1.mai
Kerli Kupits	7.mai
Niina Karamkova	11.mai
Katri Org	16.mai

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 8 (86) veebruar 2010

peatoimetus	Kuldar Rosenberg 10b, Mari Kraav 10c, Merili Luuk 11c
küljendus	Mari Kraav 10c
toimetus	Jüri Pino 10a, Anna-Helena Saarso 10b, Anna Trine Raudsepp 10b, Ro-berth Kulbin 10b, Merlin Liis 11c, Kati Pino, Doris Mark 12a, Marten Esko 12c
toim. nõuandja	Piret Järvela
fotograaf	Peatoimetus
aitäh	Erik Tamre 10b, Selene Marieta Gnadenteich, Kadi Liis Saar 11a, Anni Müüripeal, Saskia Kaldamäe, Siim-Ghert Preiman 11c; Kadri Käver 12a

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

rp@real.edu.ee